

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.X.10.138/2020/5.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

é dr. Csernay Krisztina előadó bíró

. Tanczos Rita bíró

A felperes: felperes neve

...

A felperes képviselője: Kálóczy, Bagi és Wittner Ügyvédi Iroda

...

ügyintéző: dr. Wittner Márton ügyvéd

Az alperes: alperes neve

...

Az alperes képviselője: Szabó és Zeller Ügyvédi Iroda

...

ügyintéző: Dr. Bajnai Gábor ügyvéd

A per tárgya: felmondás jogellenességének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.222/2019/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 53.M.2896/2017/21.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.222/2019/5. számú ítéletét hatályában fenntartja, egyben felhívja a másodfokú bíróságot az 5.Mf.680.222/2019/5. számú ítélet aláírásának kijavítására.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) és 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 419.100 (négy száz tizenkilencezer-egyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1996. január 1-től kürtszólam tagjaként állt munkaviszonyban az alperesnél. A felperes életében az alperesnél végzett munka meghatározó szerepet játszott, tanulmányai befejezése óta mindennapjai része volt.

- Munkaviszonyának fennállása során megszámlálhatatlan próbán, fellépésen, utazáson vett részt. Munkájával kapcsolatban szakmai kifogás soha nem merült fel és magatartására sem volt panasz.
- [2] 2017. május 22-én a zenekar a ... utcai épületben tartott próbát. A próba alatt a zenekar hegedű szólamának tagja, **HD** a munkahelyi szabályokkal és szokásokkal ellentétben elhagyta a próbatermet, majd néhány perccel később, a próba szünetében visszatért és a felpereshez lépve minősíthetetlen hangnemben és stílusban, nyomdafestéket nem tűrő kifejezésekkel illette a felperes játékát. A felperest **HD** agresszív kirohanása felkészületlenül érte, emelt hangon visszautasította a kritikát. Ezt követően **HD** a felperes személyét és játékát érintő emelt hangú szidalmazást folytatva a felperes felé lépett és a kezében tartott vizes pohárban lévő vizet a felperesre öntötte. A felperes, hogy magát és a kezében tartott nagy értékű hangszert, illetve a kottáit a károsodástól megóvjá, félig álló helyzetben, védekező mozdulattal ösztönösen **HD** felé nyúlt és eltolta magától. A felperesre öntött víz a felperest és a hangszerét is elérte. A felkavaró incidens lezárását követően a felperes a helyén maradt, hangszeréről és saját magáról is megpróbálta letörölni a vizet, majd később a próba is folytatódott.
- [3] A munkáltatói jogkör gyakorlója, **LGY** még ezen a napon írásban jelezte, hogy a történetek kivizsgálása érdekében tényfeltáró vizsgálatot rendel el. A felperes személyesen kereste meg **LGY**öt, aki azonban a személyes megbeszélést visszautasította. A vizsgálatra 2017. május 29-én került sor, ahol jelen volt ..., munka- és tűzvédelmi szakember, a vizsgálat lefolytatásával megbízott közalkalmazott, **CSSZ HR**-vezető, **GyCs** zenekari titkár, **HD** munkavállaló, a felperes képviselője és a felperes. A vizsgálatról jegyzőkönyv készült.
- [4] 2017. június 13-án az alperes a felperes munkaviszonyát a munkaviszonnyal kapcsolatos felperesi magatartással összefüggő okból felmondással megszüntette. A felmondás indokolása szerint „a 2017. május 22. napján a zenekar működési helyén lévő próbateremben a zenekari társa az ön túlzott intenzív kürtjátéka miatt felfokozott érzelmi és idegi állapotba került, erre figyelemmel **HD** a próbaszünet előtt néhány perccel elhagyta a próbatermet és az előtérben lévő ital automatánál vizet vett magához. Időközben véget ért a próba és **HD** visszament a próbaterembe, ahol a játéka miatt keresetlen szavakkal és arrogáns hangnemben felelősségre vonta önt, aki szintén hasonló módon és stílusban válaszolt. Az éles szóváltás következtében, a még kezében lévő fél pohár vízzel **HD** arcon, szembe öntötte önt. A megállapított tényállás szerint ekkor ön felállt és dulakodó kézmozdulattal **HD** arcának bal oldalát tetteleg elérte. Cselekményével durván és súlyosan megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés e) pontjában rögzített együttműködési kötelezettséget és nem az Mt. 52. § (1) bekezdés d) pontjában foglaltak szerint a munkaköre betöltéséhez szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsította. Mindezekre figyelemmel - miután a zenekaron belül az ilyen jellegű magatartást károsnak és elfogadhatatlannak tartom - a munkakör betöltéséhez szükséges bizalom az ön esetében véglegesen és helyrehozhatatlanul megingott, így kénytelen voltam a rendelkező részben foglaltak szerint a munkaviszony megszüntetéséről határozni”.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [5] A felperes a módosított keresetében a jogellenes felmondás jogkövetkezményeként a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (2) bekezdése alapján 1.546.750,- forint kártérítés, az Mt. 82.§ (3) bekezdése alapján 644.475,- forint végkielégítés, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-a alapján 2.000.000,- forint sérelemdíj és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a felmondásban rögzített indokok nem valósak, ezért okszerűen nem eredményeztethették munkaviszonyának megszüntetését. Álláspontja szerint nem ő, hanem munkatársa szegte meg az együttműködési kötelezettségét. Felmondása az alperes Kollektív Szerződésének 16. § 1.a. pontját is sérti, mely szerint csak különösen indokolt esetben szüntethető meg felmondással a határozatlan idejű munkaszerződéssel foglalkoztatott azon munkavállaló munkaviszonya, aki legalább 20 évig folyamatos alapítványi és/vagy annak jogelődjénél, a MÁV

Szimfonikusok Zenekar főnökségnél eltöltött munkaviszonnyal rendelkezik.

- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felmondás indoka az eset összes körülményének ismeretében valós és okszerű volt. A jogszerű munkáltatói intézkedés önmagában is kizárja a sérelemdíj megállapításának lehetőségét, amelynek összegét - a felmondás jogellenességének megállapítása esetére - eltúlzottnak tartott.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [7] A Fővárosi Közigazgatás és Munkaügyi Bíróság az 53.M.2896/2017/21. számú ítéletével kötelezte az alperest 1.546.750,- forint elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés, 644.475,- forint végkielégítés, 2.000.000,- forint sérelemdíj, 270.000,- forint + ÁFA perköltség, valamint 92.805,- forint eljárási illeték megfizetésére.
- [8] Ítéletének indokolásában **HP**, ... és **HD** tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felmondás azon indoka, mely szerint a felperes „...felállt és dulakodó kézmozdulattal **HD** arcának bal oldalát tetteg elérte”, nem volt valós, amit az érintett vallomása is alátámasztott. A tényeknek meg nem felelő indokolás esetén a munkáltatói felmondás eleve nem fogadható el (MK 95. I/a.). A becsatolt okiratok és tanúvallomások alapján levont következtetése szerint a felperes nem tett dulakodó kézmozdulatot, csupán az őt ért atrocitás ellen, arányos védekezéssel reagált, különös tekintettel a hangszerének védelmére. A valótlan indokon alapuló felmondást ezért jogellenesnek ítélte.
- [9] A közigazgatási és munkaügyi bíróság a sérelemdíj iránti kereseti kérelem körében a Ptk. 2:42. § (1-3), bekezdései, 2:43. §-a és a 2:52. §-ában foglaltak alapján megállapította, hogy a jogsértés ténye önmagában okot ad a sérelemdíj megfizetésére, a sértettet ért hátránynak csupán a sérelemdíj mértékének megállapításakor van jelentősége. Elégséges, ha a jogsértés alkalmas az érintett személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására és nincs szükség arra, hogy a hátrányos eredmény be is következzen.
- [10] A felperes a sérelemdíj iránti keresete indokolásaként arra hivatkozott, hogy a felmondás valótlan tényállításokra épül és az indoklásból az tűnik ki, hogy az ellene támadást kezdeményező **HD** megütötte. Az alperes ezáltal a tényeket hamis színben tüntette fel, amely valótlan felmondás ténye szélesebb szakmai körben is nyilvánosságot kapott.
- [11] A perben tanúként meghallgatott **BE**, **PB** és ... vallomása igazolta, hogy zárt szakmai körökben az a vélekedés alakult ki, hogy a felperes megverte egyik kolléganőjét. Az elsőfokú bíróság kiemelkedő jelentőséget tulajdonított **KG** tanúvallomásának, aki **LGY**től hallott a verekedésről, továbbá arról is, hogy több zenekar a felperes mellőzését kérte tőle. Az alperes avval, hogy az incidenst követően a felperes munkaviszonyát nem valós tényállás alapján megszüntette, megsértette a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát, mivel a személyére vonatkozóan közölt valótlan tényállítás objektíve alkalmas volt az érintett hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására.
- [12] A felperes a perben a meghallgatott tanúk egybehangzó vallomásával azt is igazolta, hogy elbocsátása miatt hátrányos megítélése is bekövetkezett, mert a valótlan tények alapján a felmondást követően nem hívták más zenekarokba játszani. Az elsőfokú bíróság az összecszerűség megállapítása során figyelemmel volt a jogellenes magatartás felperesre és környezetére gyakorolt hatására, a jogsértés súlyára és a felróhatóság mértékére, amely szempontok alapján a felperes keresetét megalapozottnak találta.
- [13] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék az 5.Mf.680.222/2019/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a kereseti illeték összegét 251.473,- forintra felemelte. Kötelezte az alperest 133.071,- forint másodfokú perköltség és 335.298,- forint fellebbezési illeték megfizetésére.
- [14] A másodfokú bíróság a fellebbezéshez csatolt okirati bizonyítékok figyelembe vételét a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján mellőzte, mert az alperes nem igazolta, hogy a mellékelte, 2005. július 26-án kelt munkáltatói levél, valamint a felperes volt munkatársai által dátum nélkül aláírt levél az elsőfokú határozat meghozatala után jutott a tudomására.

- [15] A törvényszék álláspontja szerint a perben az alperesnek kellett bizonyítania a felmondásban foglalt indokok valóságát. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével állapította meg, hogy a felperes a konfliktus során nem ütötte meg **HD.** és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes mozdulata nem minősült tetteges bántalmazásnak, dulakodásnak, csak egy ösztönös, támadást elhárító, védekező mozdulatnak. A felperes ezen mozdulata nem a munkatársa nőiessége ellen irányult, nem azt kihasználva született, hanem válasz reakció volt az őt váratlanul ért atrocitásra. Minthogy a felmondás szerint a munkáltató elsődlegesen a felmondását arra alapította, hogy a felperes tettegesen lépett fel és dulakodó mozdulatával elérte a hölgy zenésztársa arcát, amely tény az alperes nem tudott bizonyítani, az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felmondás indoka nem volt valós.
- [16] A törvényszék nyomatékosan értékelte, hogy a felperes a felmondás időpontjában több mint 20 éves folyamatos munkaviszonnyal rendelkezett az Alapítványnál, ezért munkaviszonyának megszüntetésére csak különösen indokolt esetben lett volna lehetőség. A bizonyított tények azonban nemhogy a különösen indolt esethez szükséges súlyos okot, de még a különös indokoltság követelményét sem érték el. Mindezek alapján a másodfokú bíróság is osztotta az elsőfokú bíróság megállapítását, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, így az Mt. 82. §-a szerinti jogkövetkezmények megfizetésére köteles.
- [17] A személyiségi jogsértés és sérelemdíj körében a törvényszék a Kúria Mfv.I.10.899/2016/8. számú eseti döntéséből arra következtetett, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében írt „más személy” fogalmának értelmezése során a munkáltató, és annak alkalmazottai a munkáltatótól elkülönült személyeknek tekinthetők, így a jó hírnév sérelme már önmagában megvalósult azzal, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló **LGY** a történetet tovább adta ...nak és közölte, hogy a felperes és **HD** összeverekedtek. Mindennek azért volt az átlagosnál nagyobb jelentősége és a jó hírnév sérelme kapcsán különös súlya, mert a hivatásos zenészek általában nem egy teljes munkaidőben, hanem több részmunkaidős munkaviszonyban dolgoznak és jövedelmük egy részét eseti megbízások útján szerzik. Nem hivatkozhatott ezért az alperes arra, hogy a felperesről a szakmában kialakult negatív vélemény kialakulása tekintetében semmilyen szerepe nem volt.
- [18] A törvényszék nem találta eltúlzottnak a megállapított sérelemdíj összegét sem. A felperes által hivatkozott személyiségi jogsértés - a jó hírnév sérelme - megvalósult és ezzel a megállapított sérelemdíj összege arányban állt. Ezzel összefüggésben kiemelte a jogintézmény kettős funkcióját, amely csak abban az esetben érvényesülhet, ha a megállapított sérelemdíj nem jelképes összegű. Az alperes által a fellebbezésben hivatkozott eseti döntés - eltérő tényállására tekintettel - a jelen perben nem volt irányadó.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [19] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.
- [20] Az alperes érvelése szerint a másodfokú bíróság kézbesített és a 2020. február 4-én kihirdetett ítélete között perjogi szempontból olyan lényeges eltérés van, amely miatt a jogerős ítéletet érdemi vizsgálat nélkül hatályon kívül kell helyezni. A 2020. február 4-i tárgyalásról készült 5. számú jegyzőkönyv szerint a tanácsban dr. Mészárosné dr. Szabó Judit tanácselnök, dr. Bérces Nóra előadó bíró és dr. Mihalics Klaudia bíró vett részt, ugyanakkor a kézbesített ítéletet dr. Mészárosné dr. Szabó Judit tanácselnök, dr. Bérces Nóra előadó bíró és dr. Dobos Katalin bíró írták alá, vagyis az ítéletet nem az a tanács foglalta írásba, amely meghozta, mert a szavazó bíró személye eltért. Mindez ellentétes a Pp. 218. § (1) bekezdésében, valamint 223. § (1) bekezdésében foglaltakkal, és sérti az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. Cikkében

foglaltakat is.

- [21] Az alperes az ügy érdemében fenntartotta az első- és másodfokú eljárásban, és különösen az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében foglaltakat és azok figyelembe vételét kérte. Határozott álláspontja szerint a perben bizonyította, hogy a felperes olyan magatartást tanúsított egy női kollégájával szemben, amely megengedhetetlen az ország egyik vezető szimfonikus zenekarának tagjától. A felmondás indoklásának vitatott része összhangban áll a 2017. május 29-én felvett meghallgatási jegyzőkönyvben foglaltakkal, amely az eseményt követő egy hét múlva került felvételre, míg az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a bírósági eljárás keretében „előhívott” emlékezetekre épült. Analógia útján hivatkozott arra a büntetőjogi gyakorlatra, amely szerint a nyilatkozatok ellentmondása esetén a bíróság általánosságban az eseményhez időben közelebb álló nyilatkozatokat tekinti relevánsnak. Mindezek alapján a közölt felmondásban foglaltak valósak, abban világosan közlésre kerültek a munkaviszony megszüntetést megalapozó tények, amelyekből okszerűen következett a munkaviszony megszüntetés elkerülhetetlensége.
- [22] Az alperes a sérelemdíj jogalapja és összegyszerűsége körében is fenntartotta fellebbezésében foglaltakat. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által tévesen megállapított tényállást vette alapul és hagyta jóvá. Továbbra is hangsúlyozta, hogy a zenés szakmában a felperesről állítólagosan kialakult vélemény és az alperes magatartása között nem volt okozati összefüggés.
- [23] Az alperes érvelése szerint a sérelemdíjjal összefüggésben a másodfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az alperes 2020. január 29-i beadványában foglaltakat. Ebben felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes az alperesnél csupán félállásban, részmunkaidőben került foglalkoztatásra, mivel főállása a ... Zenekarnál volt, amelyet az alperesnél történő munkaviszony megszüntetés semmilyen formában nem érintett. Arra is rámutatott, hogy a felperes a főállása mellett újabb munkaviszonyt is tudott létesíteni a ... Szakgimnáziumban. Ezek olyan releváns tények, amelyek a sérelemdíjra vonatkozó felperesi állításokat és az azon alapuló ítéleti megállapításokat alapjaiban is cáfolják.
- [24] Megalapozatlan és életszerűtlen az a megállapítás is, hogy a felperest az alperesnél történő munkaviszonya megszüntetését követően a zenész szakmában bármilyen hátrány érte volna. Ha valakiről az a hír terjedne el, hogy megverte egyik kollégáját, az még a főállását sem tudná megtartani, nemhogy újabb állást szerezzen.
- [25] Mindezek alapján álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe, az Mt. 64. § (2) bekezdésébe, az Mt. 9. § (1) bekezdésébe, továbbá a Ptk. 2:52. §-ába ütközően jogszabálysértő.
- [26] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.
- [27] Álláspontja szerint a jogerős ítélet megfelel a jogszabályoknak és nem történt olyan eljárási szabálysértés sem, amely az ügy érdemére lényeges kihatással lenne.
- [28] Az alperes eljárási szabálysértéssel kapcsolatos érvelése ténykérdés, ugyanakkor az ítélet aláírásában megmutatkozó elírás a Pp. 224.§-a szerinti kijavítás iránti kérelem keretein belül orvosolható.
- [29] Álláspontja szerint az alperes felülvizsgálati kérelmének érdemi indokolása nem tartalmaz olyan érveket, amelyek az első-és másodfokú eljárás során ne kerültek volna részletes előadásra és vizsgálatra.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [30] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alappal kifogásolta, hogy a 2020. február 4-én kihirdetett és a felek részére kézbesített ítéleten nem ugyanazok a bírók neve szerepel, akik a fellebbezési eljárás tárgyalási jegyzőkönyve szerint a tanács tagjai voltak.
- [32] Az iratok tanulmányozása alapján azonban megállapítható, hogy a 2020. február 4-i tárgyalási

jegyzőkönyv szerint a tárgyaláson a másodfokon eljáró tanácsban dr. Mészárosné dr. Szabó Judit tanácselnök, dr. Bérces Nóra előadó bíró és dr. Mihalics Klaudia bírók vettek részt és ők írták alá a tárgyaláson meghozott ún. kis ítéletet, amely a bíróság érdemi döntését, azaz az ítélet rendelkező részét tartalmazza. Az írásba foglalást követően azonban a tanács harmadik tagjaként dr. Mihalics Klaudia helyett dr. Dobos Katalin került az ítéleten a tanács tagjaként feltüntetésre. Mivel a tárgyaláson résztvevő és az érdemi döntést meghozó bírók személye azonos volt, vagyis az ítélet meghozatalában ugyanaz a három bíró vett részt, így a ténylegesen írásba foglalt határozaton szereplő eltérő név csupán elírásként értékelhető, amelynek kijavítására a Kúria a másodfokú bíróságot felszólította.

- [33] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a peres eljárás során tett beadványai és az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében foglaltak figyelembe vételét kérte.
- [34] A Pp. 275. § (2) bekezdésének rendelkezése szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Ennek során a korábbi beadványokra való utalás a felülvizsgálati kérelemben való kifejtés nélkül nem vehető figyelembe (BH 1995.99.).
- [35] A fentiek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek csak azokat a rendelkezéseit vizsgálhatta, amelyek megfeleltek a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltaknak.
- [36] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272. § (2) bekezdés). Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [37] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a tényállás megállapítását a bizonyítékok okszerűtlen értékelését vitatva megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [38] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadása és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyíték egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [39] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH1995.193., BH1999.44.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelése körében nem történt-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat, azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.
- [40] A Kúria álláspontja szerint az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak szerint értékelték, megállapításaik egymással és a per egyéb adataival nem voltak ellentmondásban, és nem jutottak kirívóan okszerűtlen, logikátlan eredményre sem.
- [41] A felmondás indokolásának bizonyítása a perben az Mt. 64.§ (2) bekezdése alapján a nyilatkozattevő alperest terhelte. Ennek során azt kellett igazolnia, hogy a felmondásban foglalt, a felperes terhére rótt azon kitétel, hogy a felperes „a dulakodó kézmozdulattal **HD** arcának bal oldalát tetteg elérte", valós megállapítás. Az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk vallomásai azonban a felperes tettegességét nem támasztották alá, egybehangzó értékelésük szerint a felperes csupán elszenvedője volt az eseménynek, tevőleges mozdulata pedig a vele szembeni fellépés

elhárítására irányult. A másodfokú bíróság ítéletében e körben megalapozottan tulajdonított kiemelkedő jelentőséget a konfliktust kezdeményező **HD** vallomásának, aki - a 2017. május 29- i meghallgatási jegyzőkönyvben tett nyilatkozatával szemben - a tárgyaláson a felperes vele szembeni mozdulatát már eltérően értékelte és azt vallotta, hogy a felperes „meglegyintette és csak az ujjá hegyével érte el az arcát”, vagyis a felperes cselekményét maga sem minősítette fizikai bántalmazásnak.

- [42] A lezajlott eseménysor egészét értékelve ítéleti bizonyossággal az volt megállapítható, hogy a veszekedést **HD** kezdeményezte, a felperest először szóban provokálta, majd olyan, kár okozására is alkalmas tevőleges magatartást - egy pohár víz felperesre öntését - tanúsított, amelynek elhárítására tett ösztönös, védekező mozdulat semmiképp nem minősíthető az együttműködési kötelezettséget sértő magatartásnak. A felperes férfi munkavállalóként sem volt köteles tűrni kolléganője becsületét sértő szóbeli és fizikai bántalmazását, így bizonyított, védekező magatartása - különösen a Kollektív Szerződés által védelemben részesített több évtizede fennálló, szakmai és egyéb kifogásoktól mentes munkavégzésére - munkaviszonya megszüntetését jogszerűen nem eredményezhette.
- [43] Az eljáró bíróságok a felperest ért személyiségi jogsértést és az ennek kapcsán megítélt sérelemdíj összegét is okszerűen, a perben rendelkezésre álló bizonyítékok megalapozott értékelésével állapították meg.
- [44] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a munkaviszony megszüntetése önmagában - többlettényállás hiányában - nem valósít meg személyiségi jogsértést. A Ptk. 2:45.§ (2) bekezdésének törvényi tényállása ugyanakkor a más személyt sértő valótlan tény állítását vagy híresztelését, illetve a valós tény hamis színben való feltüntetését a jóhírnév megsértéseként határozza meg. A munkáltató az előzőekből következően a felperes munkaviszonyát nem csupán valótlan indokkal szüntette meg, hanem - ... tanúvallomása szerint - az abban foglaltakat más, kívülálló személyekkel is közölte, amely magatartásával a felperest sértő valótlan állításokat híresztelt, így személyiségi jogsértést követett el. A munkahelyen belüli, az érintettre nézve sértő tartalmú szóbeszéd általában nem ad alapot a jóhírnév megsértésének megállapítására, ugyanakkor ettől eltérő értékelés alá esik, ha az bizonyítottan a munkáltató - adott esetben a munkáltatói jogkör gyakorló - tevőleges magatartásával valósul meg.
- [45] ... tanúvallomása azt is alátámasztotta, hogy a felmondás indokára tekintettel a felperest nem hívták a korábban rendszeres részvételével megvalósuló fellépésekre, a munkáltató nevében eljáró **LGY** állításai szakmai körökben elterjedtek és a felperes további foglalkoztatására vonatkozóan bizonyítottan kihatással voltak. Mindezek alapján a bíróságok által megítélt 2.000.000,- forint sérelemdíj összege- annak kettős funkcióját is figyelembe véve - nem volt eltúlzottnak tekinthető.
- [46] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [47] A Kúria a pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére.
- [48] A pereszes alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. december 9.

. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő